

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANTELOR PUBLICE XX
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA Nr. 219 din 25 martie 2014
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. „XX” S.R.L.
din comunaX, județul X

Biroul Soluționare Contestații din cadrul **Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice X** a fost sesizat de **Administrația Județeană a Finanțelor Publice X – Inspecție Fiscală**, prin adresa nr. – înregistrată la D.G.R.F.P. X sub nr., în legătură cu contestația **Societății Comerciale „XX” S.R.L.** din comunaX, județulX, formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr., act administrativ fiscal emis de A.J.F.P. X – Inspecție Fiscală, precum și împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. F de inspectori din cadrul I.F.X, comunicate și confirmate ca primite de societatea comercială contestatoare la data de XXX.

Organul de soluționare a contestației constatând îndeplinirea prevederilor *art.207 și ale art.209 alin.(1) lit.a) din TITLUL IX – Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale – al Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală – republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv transmiterea contestației în termen de 30 zile de la comunicarea actului atacat – înregistrată la A.J.F.P. X sub nr., precum și încadrarea în cuantumul de până la 3.000.000 lei a sumei totale ce formează obiectul cauzei, procedează în continuare la analiza pe fond a contestației.*

Societatea Comercială „XX” S.R.L. are domiciliul fiscal în comuna X, sat X str.X, nr., cod poștal, județulX, este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului X sub nr. J și are codul unic de înregistrare fiscală XX cu atribut fiscal RO.

Obiectul contestației îl constituie suma totală de XXX lei – din care:

- taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată X lei;
- dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA X lei;
- penalități de întârziere aferente TVA X lei.

Din analiza actelor și documentelor existente în Dosarul contestației, rezultă:

I. – Sușinerile contestatoarei sunt următoarele (citată):

„[...] Subscrisa X SRL, [...], reprezentată de X, în calitate de administrator, cu același domiciliu,

FORMULĂM CONTESTAȚIE,

în conformitate cu prevederile art. 175 și următ. Cod Procedură Fiscală, precum și art. 179 raportat la art.178 pct.1 din Normele Metodologice, respectiv pct.5/1 – 4 din aceleasi Norme, împotriva Actului de control și verificare fiscală reprezentat de **Raportul de inspecție fiscală nr [...], acțiune finalizată cu Decizia nr și fișei privind obligațiile fiscale suplimentare împreună cu decizia de impunere nr.**, prin care s-a stabilit obligația noastră de plată a sumei de Xlei din care X lei TVA-debit; Xlei TVA -majorări; Xlei TVA -penalități. [...]

[...] Pentru a se ajunge la concluzia că datorăm suma de mai sus, organele de inspecție fiscală au făcut o interpretare restrictivă a prev.art.152/2 pct.11 din Codul Fiscal, în sensul că au stabilit restricții suplimentare pentru aplicarea regimului special al activității noastre de **comerț cu bunuri second-hand**.

Organele de control, trebuiau să aibă în vedere [...] art.152/2 pct.3 și următ. [...].

Potrivit art.152/2 lit.h) regimul special reprezintă reglementările speciale prevăzute de prezentul articol pentru taxarea livrărilor de bunuri second-hand

Pct. 2 al aceuiași articol stabilește că, persoana impozabilă revânzătoare va aplica regimul special pentru livrări de bunuri second-hand, pentru care există obligația colectării taxei, bunuri pe care le-a achiziționat din interiorul Comunității de la unul dintre următorii fumizatori:

- o persoană neimpozabilă;

- o persoană impozabilă, în măsura în care livrarea efectuată este scutită de taxă;
- o întreprindere mică, în măsura în care achiziția se referă la bunuri de capital;
- o persoană impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea de către aceasta a fost supusă

taxei în regim special.

Din economia tuturor acestor texte, rezultă cu certitudine că nu datorăm suma pentru care a fost emisă decizia pe care o contestăm.

[...] Actul de control a fost aplicat prin decizia ce o contestăm, având ca anexă **FIȘA** privind obligațiile fiscale suplimentare, fișă care cuprinde mențiunea, **sumele sunt stabilite prin estimare.**

[...] Pentru a se ajunge la imputarea unei sume atât de mari (de fapt indiferent de mărimea ei), livrările efectuate de către o persoană impozabilă revânzătoare de bunuri achiziționate în interiorul Comunității, trebuie ca organul fiscal să verifice dacă sunt îndeplinite condițiile legale și în acest scop trebuie să cunoască, pe bază de acte, dacă persoanele în cauză se încadrează în situațiile prevăzute de lege, și anume:

- au beneficiat de scutire de taxe la cumpărare;
- au beneficiat de scutire de taxe la achiziția intracomunitară;
- au beneficiat de scutire de taxe la importul de astfel de bunuri;
- au beneficiat de rambursarea taxei.

Nu sunt îndeplinite condițiile legale pentru a se trage o concluzie certă cu privire la obligația mea fiscală.

Stabilirea unei astfel de obligații printr-o astfel de estimare nu este compatibilă cu dreptul financiar.

Oricum, împotriva „estimării” efectuată de Garda Financiară, noi **am promovat acțiunea pe contencios administrativ în dosarul nr. 5003/120/2013 a Tribunalului X.**

Această inițiativă a fost determinată de faptul că după controlul Gărzii, Organele Fiscale ar fi avut posibilitatea legală să ne impute că nu am contestat constatarea Gărzii, **constatare care prin necontestare ne devenea opozabilă.**

În consecință, constatarea Gărzii Financiară este supusă controlului judecătoresc în dosarul sus-menționat care se află în curs de judecată, iar prin prezenta contestație solicităm anularea Deciziei de impunere nr., întrucât **această Decizie nu se bazează pe un calcul financiar rezultat din matematica contabilității, ci pe „Estimări”.**

Pentru motivele arătate, având în vedere că ne-au fost aplicate regulile legale stabilite pentru comercializarea de mărfuri second-hand din spațiul extracomunitar, vă rugăm să ne admiteți contestația. [...].”

II. – Din Decizia de impunere nr., respectiv din anexa la aceasta – Raportul de inspecție fiscală nr., rezultă următoarele:

* Inspecția fiscală, finalizată la data de, a avut ca obiectiv verificarea modului de calcul, evidențiere și declarare a obligațiilor fiscale datorate bugetului de stat reprezentate de impozitul pe profit aferent perioadei și de taxa pe valoarea adăugată aferentă perioadei.

Urmare verificărilor efectuate s-a întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. care a stat la baza emiterii de către A.J.F.P. XX a Deciziei de impunere nr.

În acest Raport, la **Capitolul III – Constatări fiscale**, s-a consemnat (citat):

„[...] Taxa pe valoare adăugată cf. Lg. 571/2003.

[...] TVA deductibilă

În perioada verificată, societatea a stabilit și înregistrat TVA deductibilă în sumă de X lei, conform prevederilor art. 145 din Lg. 571/2003 [...].

[...] Pentru justificarea exercitării dreptului de deducere au fost prezentate organului de control pentru verificare facturile fiscale și alte documente înlocuitoare conform OMFP 2226/2006 și art.155 din Lg. 571/2003 [...]. La verificarea efectuată asupra documentelor prezentate de societate nu au fost constatate diferențe față de sumele deduse de societate.

Societatea a efectuat în perioada supusă inspecției fiscale în principal achiziții intracomunitare de autovehicule second-hand în conformitate cu prevederile art.130¹ al.(1) din Legea nr.571/2003 pentru care a aplicat măsuri simplificate în conformitate cu prevederile art. 157 al.2 din Lg.571/2003 [...].

[...] TVA colectată

Pentru perioada verificată, societatea a realizat operațiuni taxabile pentru care a colectat TVA în sumă de X lei [...].

[...] Din verificarea documentelor primare și contabile ale societății referitoare la TVA colectată se constată că **societatea nu a calculat corect TVA colectată**, baza de impozitare nefiind corect determinată pentru livrările efectuate în conformitate cu prevederile art. 137 din Lg.571/2003, astfel:

Conform documentelor financiar - contabile puse la dispoziție de către Garda Financiară X, a rezultat că SC X SRL a achiziționat din țări ale Uniunii Europene un număr de 115 autoturisme second-hand în perioada 1 martie 2012 – 16 martie 2013, cu grade diferite de vechime, în valoare totală de Xlei, conform situației centralizatoare (anexa nr.2.1). Pe baza documentelor financiar-contabile din perioada 17.03.2013-31.07.2013, puse la dispoziție de către administratorul societății, dl.X, organele de inspecție fiscală au constatat că în perioada sus-menționată societatea a mai achiziționat un număr de 7 autoturisme second-hand în valoare de Xlei (anexa nr. 2.2).

Achizițiile intracomunitare de autoturisme second-hand au fost raportate prin declarația 390 VIES de către SC XSRL.

Din analiza facturilor de aprovizionare prezentate pentru perioadele menționate mai sus (facturi emise de furnizorii din comunitatea europeană) au rezultat următoarele:

- SC XSRL a comunicat codul valid de TVA (RO XX) partenerilor externi, pe care aceștia l-au menționat pe facturile întocmite la livrarea autoturismelor, pentru a beneficia de scutire de TVA la livrările intracomunitare efectuate;

- Operatorii economici care au efectuat livrările, nu au calculat și nici nu au înscris pe facturile emise TVA, menționând însă pe aceste documente că operațiunea este netaxabilă în statul membru;

- Furnizorii externi sunt înregistrați în scopuri de TVA în statele membre unde își desfășoară activitatea, iar la livrarea autoturismelor către operatorul economic verificat nu au calculat TVA deoarece livrarea de bunuri (mijloace de transport) către alte state ale Uniunii Europene (România) este scutită de TVA;

- Facturile de aprovizionare (facturi externe) prezentate la momentul controlului de agentul economic verificat nu cuprind mențiuni cu privire la faptul că TVA a fost inclusă în valoarea de vânzare, că a fost aplicat regimul special pentru bunuri second hand prevăzut de Directiva 112 a Uniunii Europene sau că TVA a fost inclusă și că este nedeductibilă.

Conform informațiilor oferite de sistemul VIES cu privire la livrările intracomunitare declarate de contribuabilii din statele membre ale Uniunii Europene către SC X SRL, în perioada 1 martie 2012 – 31 iulie 2013, a rezultat că furnizorii externi au aplicat scutirea de TVA pentru livrările intracomunitare, bunurile nefiind taxate în statul membru furnizor.

Față de cele prezentate mai sus, organele de control au constatat că, la livrarea autoturismelor către beneficiarul român, **furnizorii externi nu au aplicat regimul special de taxare din punct de vedere al TVA pentru bunurile second - hand** (livrarea s-a efectuat fără TVA).

În situația în care partenerii externi ar fi aplicat regimul special de taxare, valoarea TVA ar fi fost inclusă în valoarea bunului livrat și ar fi fost încasată la momentul achitării contravalorii facturii.

Totodată aceștia ar fi menționat pe factura de livrare faptul că TVA este inclusă în valoarea bunului livrat și în această situație rezultă că s-a aplicat regimul special pentru bunurile second-hand.

De asemenea, operațiunile respective nu ar fi fost consemnate în declarațiile privind livrările intracomunitare (informării oferite de sistemul VIES).

Conform documentelor puse la dispoziție de reprezentantul legal al societății a rezultat că autoturismele achiziționate din Uniunea Europeană au fost comercializate de SC X SRL pe piața internă către diferite persoane fizice, **valoarea totală de vânzare fiind de X lei** (X lei – anexele nr.2.1 și 2.2).

Din analiza facturilor emise la comercializarea acestor autoturisme, înscrise în anexele nr.2.1 și 2.2, a rezultat că **operatorul economic verificat a calculat TVA numai pentru marja profitului**, aplicând în mod eronat regimul special de impozitare prevăzut de art.152, indice 1 din Codul Fiscal, **fără a calcula TVA la toată baza de impozitare**, prin aplicarea regimului normal de impozitare reglementat de art.130, indice 1, art.138, indice 1, art.151 și art 157, alin.2 din Legea 571/2003 [...].

Având în vedere că furnizorii din Uniunea Europeană au aplicat ca regim de impozitare din punct de vedere al TVA, pentru achizițiile intracomunitare efectuate de SC X SRL **scutirea de TVA**, comercializarea pe teritoriul național a autoturismelor astfel achiziționate reprezintă operațiune cuprinsă în sfera de aplicare a regimului normal de TVA și nu a regimului special pentru bunuri second –hand.

În aceste condiții, în conformitate cu prevederile art.137, alin.1, din Legea nr.571/2003 [...], baza de impozitare pentru livrările de bunuri în interiorul țării este constituită din contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor din partea cumpărătorului, respectiv valoarea autoturismelor la care se adaugă adaosul comercial practicat de comerciant.

Conform OPANAF nr.76/2010 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului 390 VIES... "Declarația recapitulativă privind livrările/achizițiile/prestările intracomunitare", **achizițiile pentru care se aplică regimul special, nu sunt cuprinse în această declarație. Livrările de bunuri de către partenerii din comunitate, care au fost declarate în VIES, către beneficiarii din România, reprezintă un element important care indică faptul că bunurile au fost livrate în regim normal și nu au fost taxate în statul membru furnizor, caz în care aplicarea regimului de marjă de către persoana impozabilă din România este nelegală.**

În conformitate cu prevederile art.126, alin.(8), lit.c) din Legea nr.571/2003 [...] "[...]". La articolul 152² alin. (11) din același act normativ, se prevede: [...].

Ținând cont de prevederile legale invocate mai sus SC X SRL **avea obligația sa calculeze TVA prin aplicarea cotei de 24% asupra întregii baze de impozitare** care este constituită din valoarea autoturismelor și adaosul comercial, pentru autoturismele comercializate pe teritoriul României.

Intrucât operatorul economic verificat a calculat în mod eronat TVA numai adaosului comercial practicat ("marja profitului") rezultă că acesta a diminuat în acest mod TVA de plată datorată bugetului general consolidat al statului.

Prin calcularea TVA colectată numai la marja profitului pentru autoturismele comercializate pe teritoriul României, SC X SRL **nu a evidențiat TVA colectată în sumă de X lei**, conform situației anexele nr. 2.1 și 2.2.

Întreaga TVA colectată stabilită de organele de control reprezintă și TVA plată. În aceste condiții, pentru perioada 1 martie 2012 - 31 iulie 2013, operatorul economic verificat nu a calculat și virat la bugetul general consolidat TVA de plată în sumă de X lei (Xx 24%). Au fost încălcate prevederile art.126, alin.8, lit.c, art.130, indice 1, art.137, art.138 indice 1, art.151, art.152² alin.11 și art.157 alin.2 din Legea 571/2003 [...].

[...] Prin anexa nr.2.3 au fost calculate conform prevederilor art.120 și 120¹ din OG 92/2003 [...], majorări de întârziere în sumă de X lei și penalități întârziere în sumă de X lei.

S-a emis decizie de impunere pentru debitul suplimentar de X lei, majorările X lei și penalitățile de întârziere X lei. [...]."

III. – Pe baza actelor și documentelor din Dosarul contestației, în urma analizei efectuate pe baza actelor normative în vigoare din perioada supusă inspecției fiscale, consemnate în actul administrativ fiscal atacat, organul de soluționare a cauzei constată:

* În **Raportul de inspecție fiscală din x**, încheiat de organele de control ale Inspecției Fiscale x, a fost consemnată verificarea în ceea ce privește modul de constituire, evidențiere și declarare a obligațiilor fiscale datorate bugetului de stat de către S.C. „xx” S.R.L., printre care și cele privind taxa pe valoarea adăugată aferentă perioadei 01 martie 2012 – 31 iulie 2013, care sunt atacate prin prezenta contestație.

Obiectul principal de activitate al societății comerciale contestatoare este “Comerț cu autoturisme și autovehicule ușoare (sub 3,5 tone)” – cod CAEN 4511.

Urmare constatărilor consemnate în RIF nr.xx, în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere nr.xx, organele de inspecție fiscală din cadrul A.J.F.P. x **au stabilit obligații fiscale suplimentare de plată în sumă totală de xxx lei în contul taxei pe valoarea adăugată**, din care:

- xx lei – taxă pe valoarea adăugată suplimentar de plată;
- xx lei – dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA;
- xx lei – penalități de întârziere aferente TVA.

Conform celor consemnate în RIF, organele de inspecție fiscală precizează că taxa pe valoarea adăugată colectată suplimentar a fost stabilită ca urmare a faptului că societatea comercială a aplicat eronat regimul special de impozitare prevăzut de art.152² din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru autoturismele achiziționate din Comunitate (achiziții intracomunitare) și apoi comercializate în România către diverse persoane fizice, în sensul că a calculat TVA colectată numai pentru marja profitului și nu pentru toată baza de impozitare.

Deoarece furnizorii din Uniunea Europeană au aplicat scutirea de TVA ca regim de impozitare din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată pentru achizițiile intracomunitare efectuate de S.C. "xx" S.R.L., organele de inspecție fiscală au considerat comercializarea pe teritoriul național a autoturismelor astfel achiziționate drept operațiune cuprinsă în sfera de aplicare a regimului normal de TVA și nu a regimului special pentru bunuri second –hand.

Prin calcularea TVA colectată numai la marja profitului pentru autoturismele comercializate pe teritoriul României în perioada 1 martie 2012 - 31 iulie 2013, S.C. "xxx" S.R.L. nu a evidențiat TVA colectată în sumă de xxx lei (xxx lei x 24%, conform Anexelor nr.2.1. și nr.2.2. la RIF nr.xx).

Pentru diferența de TVA în sumă totală de xxx lei, organele de inspecție fiscală au calculat și accesorii de plată, respectiv dobânzi/majorări de întârziere în sumă de xxx lei și penalități de întârziere în sumă de xxx lei – prezentate analitic în Anexa nr.2.3. la RIF, conform prevederilor art.120 și art.120¹ din Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

* Prin contestația formulată, S.C. "xxxx" S.R.L. susține că nu datorează obligațiile fiscale suplimentare în sumă totală de xxx lei stabilite în contul taxei pe valoarea adăugată, conform Deciziei de impunere nr.xxxx, întrucât: „[...] Pentru a se ajunge la imputarea unei sume așa de mari (de fapt indiferent de mărimea ei), livrările efectuate de către o persoană impozabilă revânzătoare de bunuri achiziționate în interiorul Comunității, trebuie ca organul fiscal să verifice dacă sunt îndeplinite condițiile legale și în acest scop trebuie să cunoască, pe bază de acte, dacă persoanele în cauză se încadrează în situațiile prevăzute de lege, și anume:

- au beneficiat de scutire de taxe la cumpărare;
- au beneficiat de scutire de taxe la achiziția intracomunitară;
- au beneficiat de scutire de taxe la importul de astfel de bunuri;
- au beneficiat de rambursarea taxei. [...]"

Astfel, contestatoarea consideră ca nu sunt îndeplinite condițiile legale pentru a se trage o concluzie certă cu privire la obligația sa fiscală, solicitând anularea Deciziei de impunere nr.xxxx.

*** Față de cele prezentate mai sus, organul de soluționare a contestației constată și stabilește următoarele:**

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, a rezultat că, în perioada martie 2012 – iulie 2013, societatea comercială contestatoare a efectuat achiziții intracomunitare de autoturisme second-hand care au fost raportate fiscal în sistemul informatic VIES, prin declarația cod MFP 390 "Declarație recapitulativă privind livrările/achizițiile intracomunitare de bunuri".

Autoturismele achiziționate din spațiul intracomunitar au fost comercializate în România, în majoritate, către diverse persoane fizice, aplicându-se regimul special pentru livrările de bunuri second-hand, respectiv pe facturile emise de societatea comercială contestatoare este calculată și evidențiată TVA numai la marja profitului (diferența între prețul de vânzare și prețul de cumpărare).

Deși achizițiile de autoturisme second-hand au fost declarate achiziții intracomunitare, totuși ele au fost comercializate ca bunuri pentru care se aplică regimul special pentru bunuri second-hand, respectiv baza de impozitare a TVA a fost reprezentată de marja profitului, conform art.152² alin.(4) din Codul fiscal, față de baza de impozitare în cazul achizițiilor intracomunitare care reprezintă valoarea integrală (contrapartidă) obținută de furnizor din partea cumpărătorului, conform art.137 alin.(1) lit.a) și art.138¹ alin.(1) din Codul fiscal.

S.C. "xxx" S.R.L. a aplicat eronat la vânzarea autoturismelor regimul special de impozitare prevăzut de art.152² din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care constă în calculul TVA colectată prin aplicarea cotei de 24% asupra marjei de profit, întrucât în cauză nu sunt respectate prevederile alin.(2) lit.d) al acestui articol de lege, respectiv condiția ca achizițiile de bunuri second-hand (în acest caz autoturisme) să fie efectuate de la societăți comerciale revânzătoare care, la rândul lor, aplică regimul special de taxare pentru bunuri second-hand:

"Art. 152² – [...] (2) Persoana impozabilă revânzătoare va aplica regimul special pentru livrările de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, altele decât operele de artă livrate de autorii sau succesorii de drept ai acestora, pentru care există obligația colectării taxei, bunuri pe care le-a achiziționat din interiorul Comunității, de la unul dintre următorii furnizori:

[...] d) o persoană impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea de către aceasta a fost supusă taxei în regim special."

Astfel, organele de inspecție fiscală precizează că facturile de achiziție (facturi externe), prezentate de S.C. "xxxx" S.R.L. în timpul controlului, nu cuprind mențiuni cu privire la faptul că TVA a fost inclusă în valoarea de vânzare, ori că a fost aplicat regimul special pentru bunuri second-hand prevăzut de Directiva 112 a Uniunii Europene, sau că TVA a fost inclusă și este nedeductibilă, mențiuni care ar dovedi aplicarea regimului special pentru bunuri second-hand de către furnizorii intracomunitari.

Conform datelor oferite de sistemul informatic VIES cu privire la livrările intracomunitare declarate de contribuabilii din statele membre ale Uniunii Europene către S.C. "xxx" S.R.L., în perioada 1 martie 2012 – 31 iulie 2013, a rezultat că aceștia au aplicat scutirea de TVA pentru livrările intracomunitare, bunurile nefiind taxate în statul membru furnizor.

Așa cum precizează și organele de inspecție fiscală, dacă partenerii intracomunitari ar fi aplicat regimul special de taxare, valoarea TVA ar fi fost inclusă în valoarea bunului livrat și ar fi fost încasată la momentul achitării contravalorii facturii. Totodată, aceștia ar fi menționați pe factura de livrare faptul că TVA este inclusă în valoarea bunului livrat, că este nedeductibilă și că pentru aceste tranzacții s-a aplicat regimul special pentru bunurile second-hand.

De asemenea, dacă furnizorii intracomunitari ar fi aplicat regimul special de taxare pentru bunuri second-hand, operațiunile respective nu ar fi fost raportate prin declarațiile privind livrările intracomunitare supuse taxării inverse (cuprinse în sistemul informatic VIES).

În acest sens trebuie reținut că, atâta timp cât furnizorii din Uniunea Europeană au aplicat scutirea de TVA, ca regim de impozitare din punct de vedere al TVA pentru achizițiile intracomunitare efectuate de S.C. "xxxx" S.R.L., comercializarea pe teritoriul României a autoturismelor astfel achiziționate reprezintă operațiune cuprinsă în sfera de aplicare a TVA, în conformitate cu prevederile art.128 alin.(1) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

"Art.128 – Livrarea de bunuri

(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar. [...]"

În aceste condiții, baza de impozitare pentru livrările de bunuri în interiorul țării este constituită din contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor din partea cumpărătorului, respectiv valoarea de achiziție a autoturismelor și adaosul comercial practicat de comerciant, în conformitate cu prevederile art.137 alin.(1) lit.a) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

"Art.137 – Baza de impozitare pentru livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate în interiorul țării

(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartidă obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni; [...]"

Fată de cele prezentate mai sus, rezultă că prin calcularea de către societatea comercială contestatoare a TVA colectată numai la marja profitului pentru autoturismele comercializate pe teritoriul României, fără să fie îndeplinită condiția ca furnizorii intracomunitari, în calitate de persoane impozabile revânzătoare, să livreze autoturismele în regim special de taxare pentru bunurile second-hand, S.C. "xxx" S.R.L. a diminuat nelegal TVA colectată, respectiv TVA de plată, cu suma totală de x lei.

Referitor la precizarea reclamantei cu privire la faptul ca sumele au fost stabilite prin „estimare”, se reține că această precizare este eronată; nu rezultă din niciun document că sumele sunt stabilite prin estimare.

Contestatoarea a interpretat eronat titlul documentului la care face referire respectiv: „FIȘA privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală - din care sumele stabilite prin ESTIMARE ”.

Analizând actele și documentele aflate în dosarul contestației, rezultă că sumele realizate din comercializarea pe teritoriul României a autoturismelor au fost derivate la inspecția fiscală pe baza facturilor emise de societatea comercială contestatoare către cumpărătorii persoane fizice din România – conform Anexelor nr.2.1. și nr.2.2. la RIF, și nicidecum prin estimarea acestora, cum eronat afirmă contestatoarea.

În ceea ce privește accesoriile de plată în sumă totală de xxx lei (dobânzi/majorări și penalități de întârziere) aferente TVA în sumă de xxx lei stabilită suplimentar de plată, societatea comercială nu a prezentat în contestație niciun argument suplimentar în contestarea calculului acestora.

Accesoriile au fost calculate de organele de inspecție fiscală până la data de 09 septembrie 2013 – în mod corect și legal, conform principiului de drept „*accesoriul urmează soarta principalului*”, în baza prevederilor art.120 și art.120¹ din Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Drept urmare, se va respinge contestația ca neîntemeiată pentru TVA de plată datorată în sumă de xxx lei, ca și pentru accesoriile de plată aferente de xxx lei.

IV. – Concluzionând analiza pe fond a contestației formulată de Societatea Comercială „xxx” S.R.L., cu sediul în comuna xx județul xxx, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr., act administrativ fiscal emis de A.J.F.P. xx – Inspecție Fiscală, în conformitate cu prevederile alin.(1) al art.216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

D E C I D E :

1. – Respingerea contestației ca neîntemeiată pentru suma totală de xx lei – din care:

- taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată xxx lei;
- dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA xxx lei;
- penalități de întârziere aferente TVA xxx lei.

2. – Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac, dar poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în termen de 6 (șase) luni de la data comunicării, conform prevederilor legale.

Avizat, p.Șef B.S.C.,

Întocmit,

DIRECTOR GENERAL,